

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Ἀπό σκηνῆς καί ἀπό πλατείας

Ἀπό τή ζωή τοῦ Οἰδίποδα ὁ Σοφοκλῆς παίρνει καί φέρνει
στή σκηνή τήν ἡμέρα κρίσεως τοῦ ἥρωά του.

Τίς ἡμέρες κρίσεως τοῦ Ἄμλετ μᾶς φανερώνει κι ὁ Σαίξ-
πηρ καί τό ἴδιο συμβαίνει σέ ὅλα τά μεγάλα καί σημαντικά
θεατρικά ἔργα, ἀρχαία, παλιά καί σύγχρονα.

Αὐτές οἱ ἡμέρες κρίσεως τῶν θεατρικῶν προσώπων ἐμένα
μοῦ θυμίζουν τό «ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως» τῆς χριστιανικῆς θρη-
σκείας μας. Αὐτήν τήν ἡμέρα πού ὀνομάζεται καί «δευτέρα
παρουσία». Γιατί ὅμως «δευτέρα παρουσία»; Ἄν ἡ πρώτη εἶ-
ναι ἡ ἐδῶ στή γῆ, στή ζωῇ, καί ἡ «δευτέρα» στόν ἄλλο κόσμο,

Στοιχ ἀγαννωύ περ
· ἔλιν ναι Πάρο με ἐκτι-
μωον ναι γίτ'α με δροφού
Βαθειού ναι ἡραίου

· / ἔκ'εβ'ογ

Ἰαν. 1991